

Kod modułu	M_WE_SEM7 PW 1E/2E ZAB BEH
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Zaburzenia behawioralne u psów i kotów Behavioral disorders in dogs and cats
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	(obowiązkowy/fakultatywny)
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Małgorzata Kapica
Jednostka oferująca moduł	Katedra Fizjologii Zwierząt
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z problematyką zaburzeń behawioralnych psów i kotów. Zajęcia kształtują umiejętność rozpoznawania, różnicowania i postępowania z pacjentem z zaburzeniami zachowania. Studenci poznają możliwości zapobiegania i leczenia zaburzeń behawioralnych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1 zna podstawowe potrzeby behawioralne psów i kotów
	W2 zna podstawowe zaburzenia zachowania i choroby psychiczne psów i kotów
	W3 zna metody zapobiegania występowaniu zaburzeń zachowania psów i kotów
	W4 zna podstawowe metody terapii behawioralnej psów i kotów
	Umiejętności:
	U1 umie przeprowadzić wywiad behawioralny
	U2 potrafi rozpoznać naturalne i patologiczne zachowania psów i kotów
	U3 umie dobrać odpowiednie metody terapii zaburzeń zachowania psów i kotów oraz zastosować właściwą farmakoterapię
	Kompetencje społeczne:
	K1 Wykazuje odpowiedzialność za podejmowanie decyzji wobec ludzi i zwierząt
	K2 Posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności w zakresie rozpoznawania i leczenia zaburzeń behawioralnych
	K3 Potrafi popularyzować wiedzę z zakresu zaburzeń behawioralnych zwierząt i oddziaływać człowieka na zachowania zwierząt
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak

Treści programowe modułu	<p>1. Podstawowe potrzeby behawioralne psów i kotów. Zachowania normalne i patologiczne - 1 godz.</p> <p>2. Konsekwencje nieprawidłowego przebiegu rozwoju behawioralnego u psów i kotów (zespół deprywacji socjalnej, zespół nadaktywności i nadpobudliwości DHD, zachowania kompulsywne, fobie dźwiękowe, agresja dystansująca, agresja ze strachu, uogólniona lękliwość) - 4 godz.</p> <p>3. Agresja jako jedno z głównych zaburzeń behawioralnych występujących u kotów - 2 godz.</p> <p>4. Stereotypie i zachowania przymusowe - 1 godz.</p> <p>5. Zwierzę wykazujące zaburzenia behawioralne jako pacjent lecznicy weterynaryjnej - 1 godz.</p> <p>6. Wywiad, postępowanie diagnostyczne, diagnostyka różnicowa - 1 godz.</p> <p>7. Możliwości zapobiegania występowaniu zaburzeń behawioralnych u psów i kotów - 1 godz.</p> <p>8. Człowiek - główna przyczyna problemów behawioralnych psa - 1 godz.</p> <p>9. Modelowanie zachowania psów poprzez żywienie - 1 godz.</p> <p>10. Podstawy terapii behawioralnej i farmakologicznej zaburzeń zachowania i chorób psychicznych psów i kotów - 2 godz.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>1. Debra F. Horwitz, Daniel S. Mills. <i>Medycyna behawioralna psów i kotów</i> Wydawnictwo: Galaktyka 2016</p> <p>2. Dehasse J.: <i>Agresja u psów Postępowanie w przypadku zachowań agresywnych u psów</i>. Galaktyka, Łódź, 2012.</p> <p>3. Kania B.F.: <i>Fizjologia i farmakoterapia zaburzeń behawioralnych u psów i kotów</i>. Wydawnictwo Wieś Jutra, Warszawa 2005</p> <p>4. Overall K.L.: <i>Clinical Behavioral Medicine for Dogs and Cats</i>. Elsevier, St. Louis, 2013</p> <p>5. Sadowski B.: <i>Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt</i>. PWN, Warszawa, 2007</p>
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Ćwiczenia, prezentacje multimedialne, filmy, dyskusja
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>- Ocena prezentacji przygotowanego przypadku klinicznego zaburzeń zachowania lub psychicznych. Ocena w oparciu o zgodność z tematem, poprawne wnioskowanie, formułowanie opinii, właściwe odpowiedzi na pytania, uzasadnienie wygłoszonych opinii. Ocena w skali 2,0-5,0.</p> <p>- Test jednokrotnego wyboru, 20 pytań (próg zaliczenia: 11 poprawnych odpowiedzi). Student, aby mógł przystąpić do zaliczenia końcowego, może mieć maksymalnie dwie nieusprawiedliwione nieobecności na zajęciach. Skala punktowa: 11-12p.: 3,0; 13-14p.: 3,5; 15-16p.: 4,0; 17-18p.: 4,5; 19-20p.: 5,0</p>

Bilans punktów ECTS	<ul style="list-style-type: none"> - udział w ćwiczeniach – 15 godz., - udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia– 2 x 1 godz. = 2 godz., - obecność na zaliczeniu – 1 godz. <p>liczbę godzin kontaktowych -18 /liczbę punktów 0,6 ECTS</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotowanie do ćwiczeń audytoryjnych (czytanie zalecanej literatury) – 5 godz., - przygotowanie do zaliczenia pisemnego –3 godz., - przygotowanie prezentacji na zajęcia - 5 godz., <p>liczbę godzin niekontaktowych -13 /liczbę punktów 0,4 ECTS</p>
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<ul style="list-style-type: none"> - udział w ćwiczeniach – 15 godz., - udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia– 2 x 1 godz. = 2 godz., - obecność na zaliczeniu – 1 godz. <p>Łącznie 18 godz. co odpowiada 0,6 punktom ECTS</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 A.W2. ++ W2 A.W11. ++ W3 A.W11. ++ W4 A.W16. ++ U1 A.U12., A.U13., B.U2. ++ U2 B.U4. ++ U3 B.U13. ++ K1 K1) ++ K2 K8) ++ K3 K9) +</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Na ocenę końcowa mają wpływ następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecność na ćwiczeniach (warunek dopuszczenia do testu), - samodzielne opracowanie i przedstawienie przypadków klinicznych: 50% oceny końcowej z przedmiotu - zaliczenie końcowe (test): 50% oceny końcowej z przedmiotu